

Mezar Kuşuna

— dursun-yesil · 25 Ekim 2010

Hep karamsar şiir yazıyormuşum,
Kazana koyduğun sızar dışına.
Okuyan herkesi üzüyormuşum,
Ekmeğini yiyen kızar işine. Sonsuz hayallerle başlar düşlerin,
En yakının engel, aksar işlerin,
Sıktıkça dökülür çürük dişlerin,
Her gün iner azar azar aşına. Keskin sirke oldum küpüm delindi,
Kime ne dediysem yanlış bilindi,
Adım kalplerden çok erken silindi,
Kim ne değer biçer, yazar başına? Sızıdan bükülür gezen dizlerin,
Mazide kalmıştır meşhur izlerin,
Hiç kimseye fayda etmez sözlerin,
Dilli çenen vakit ezer boşuna. Başta tuz ezilir yirmi dört saat,
Anadan babadan alınır vaat,
Taze dediğine söylerler bayat,
Çok üzülmen gider Sezar hoşuna. Göstermelik gelip dururlar yasa,
Kimseye dert değil çektiğin tasa,
Ölmeden boşalır kuruşlu kasa,
Yem atan bulunmaz mezar kuşuna. Yaşı kurur görmez haledir gözün,
Yavaş yavaş çürür bozulur özün,
Bahar, yaz görmeden bastırır güzün,
Dursunî bakarsın mezar taşına.

Dursun Yeşil –2009